

12.2.1

(שאינן דרכו להשכים והשכים) 12b → (משנה א') 11b

1. איש איש אל כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה אני ה': ויקרא פרק יח פסוק ו
2. ואל בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו: ויקרא פרק כד פסוק טו
3. ואל בני ישראל תאמר איש איש מבני ישראל ומן הגר הגר ב' ישראל אשר יתן מזרעו למלך מות יומת עם הארץ ירמיהו באבן: ויקרא כ, ב
4. ושמרתם את משמרת לבלתי עשות מחקות התועבות אשר נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם אני ה' אלהיכם: ויקרא פרק יח פסוק ל
5. ושמרתם את השבת כי קדש הוא לכם מחלליה מות יומת כי כל העשה בה מלאכה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה: שמות פרק לא פסוק יד
6. ושמרתם את המצות כי בעצם היום הזה הוצאתי את צבאותיכם מארץ מצרים ושמרתם את היום הזה לדורותיכם חקת עולם: שמות יב, יז
7. כי שאל נא לימים ראשונים אשר היו לפניך למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ ולמקצה השמים ועד קצה השמים ... דברים ד, לב
8. אחר וקדם צרתני ותשת עלי כפכה: תהלים פרק קלט פסוק ה
9. (א) בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ: (ב) והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים: (ג) ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור: (ד) וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך: (ה) ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד: בראשית פרק א
10. ישת חשך סתרו סביבותיו סכתו חשכת מים עבי שחקים: תהלים פרק יח פסוק יב
11. וירשוה קאת וקפוד ונשוף וערב ושכנו בה ונטה עליה קו תהו ואבני בהו: ישעיהו פרק לד פסוק יא
12. וימנע מרשעים אורם וזרוע רמה תשבר: איוב פרק לח פסוק טו
13. אמרו צדיק כי טוב כי פרי מעלליהם יאכלו: ישעיהו פרק ג פסוק י
14. אור צדיקים ישמח ונר רשעים ידעך: משלי פרק יג פסוק ט
15. ה' בחכמה יסד ארץ כונן שמים בתבונה: ב' דעתו תהומות נבקעו ושחקים ירעפו טל: משלי פרק ג פסוק יט-כ
16. מכין הרים בלחז נאזר בגבורה: תהלים פרק סה פסוק ז
17. עמודי שמים ירופפו ויתמיהו מנערותו: איוב פרק כו פסוק יא
18. צדק ומשפט מכון כסאך חסד ואמת יקדמו פניך: תהלים פרק פט פסוק טו
19. וזכר רחמיך ה' וחסדיך כי מעולם המה: תהלים פרק כה פסוק ו
20. ויאמר לו אלהים אני אל שדי פרה ורבה גוי וקהל גוים יהיה ממך ומלכים מחלציד יצאו: בראשית פרק לה פסוק יא
21. גוער בים ויבשהו וכל הנהרות החריב אמלל בשן וכרמל ופרח לבנון אמלל: נחום פרק א פסוק ד
22. ... ביום עשות ה' אלהים ארץ ושמים: בראשית פרק ב פסוק ד
23. הבונה בשמים מעלותיו ואגדתו על ארץ יסדה הקרא למי הים וישפכם על פני הארץ יקח שמו: עמוס פרק ט פסוק ו
24. כה אמר ה' השמים כסאי והארץ חדיס רגלי אי זה בית אשר תבנו לי ואי זה מקום מנוחתי: ישעיהו פרק סו פסוק א
25. אף ידי יסדה ארץ וימיני טפחה שמים קרא אני אליהם יעמדו יחדיו: ישעיהו פרק מח פסוק יג

I. 'א' restrictions in instructing certain esoteric disciplines:

a. עריות – not to 3

i. perhaps based on verses (1 or 4

1. rejection (vv. 2-3, 5-6)

ii. reason: 1 may engage the teacher and the other two converse, mis-hearing important nuances)

b. בראשית – not to 2

i. based on v. 7

ii. related אנדות about creation – vv. 8-21

1. includes dispute about nature of light created on first day

iii. dispute between ב"ה/ב"ש as to whether שמים or ארץ were created first (v. 9; vv. 22-25)

c. מרכבה – not to 1, unless he is sufficiently wise and can piece it together himself